

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 24 Grudnia r. 5. 1820 roku

Observacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dn. 22 średnia.	27 cal. 3,97 lin.	- 8,67 stopn	Niestaly	Pochmurno
	dn. 23 średnia.	27 - 7,2 -	- 11,67 -	Południowy	Pogoda
	dn. 24 godz. 8	27 - 8,5 -	- 13,25	Pół. Wschod.	Pochmurno

WIADOMOŚCI KRAJOWE

WILNO.

Dnia 21 teraźniejszego miesiąca grudnia wieczorem, zgubiony został na ulicy biskupskiej pakiet z assygnacjami, 10,000 rubli, z wyrażeniem liczby tej summy, należący do JW. Wojennego Gubernatora. Pakiet ten niespodzianie znalazł wileński obywatel, szlachcic Antoni Girkowicz, i na drugi dzień, przy początku o tém publikaty przez policją, sam przyniósł i powrócił zapieczętowany w całości, za co otrzymał w nagrodzie 2000 rubli. Tak ślachezny i cnotliwy jego postępek zasługuje przez gazetę być obwieszczonym.

WŁOCHY.

W gazecie ryckiej *Zushauer*, czytamy od granic włoskich pod 8 grudnia: „Podług listów z *Neapolu*, co do samej podróży Króla do *Lai-bach*, nie masz żadney trudności; ale obawiają się, że mu stan zdrowia odprawić jej nie pozwoli. O odprawieniu w tej porze roku podróży morskiej z *Manfredonii* do *Tryestu* nie podobna i myśleć, choćby nawet wstręt królewski do tego przewozu nie był tak wielki, jak jest w rzeczy samej. A zatem: czy (jak o tém głoszą) naznaczone będzie bliższe miejsce na zjazd Monarchów, wkrótce zapewne rozstrzygnięciem zostanie.

Od granic włoskich, dnia 29 listopada. Listy z *Neapolu* (pisze gazeta *Berińska*) nadają większe podobieństwo pogłosce o przyjeździe NN. Cesarzów, rossyjskiego i austriackiego, oraz Króla neapolitańskiego do *Laybach*, donosząc, iż parlament, neapolitański, nie tylko nie będzie przeszkadzał tej podróży Króla swego, lecz ją nawet ułatwić myśli: bo tym sposobem pokój i szczęście tego kraju najlepiej zapewnione być mogą, gdy konstytucyjny jego Monarcha, rozmawiając otwarcie z innymi członkami świętego przymierza, oddali od nich wszelki pozor, jakoby został przymuszonym do odmiany kształtu rządu.

18,000 wojska Sardyńskiego składa osadę w *Alessandryi*. Twierdzę tę opatrzone w żywność na rok.

PAŃSTWO KOŚCIELNE.

Rzym, dnia 22 listopada. Minister neapolitański spraw zagranicznych oświadczył w nocie podanej rządowi papieżkiemu: „Już czwarty miesiąc upływa, jak Król nasz nadał narodowi swemu konstytucją, a spokojność ani na chwilkę

le jeszcze nie była zaburzoną. Przeciwnie owszem coraz ściślejszemi stają się związki, łączące naród z dynastją jego, i coraz bardziej umacnia się umowa, obejmująca wzajemne ich interesa. Nie mało się do tego przykładu, przywrócony szczęśliwie porządek w *Sycylii*. Powodowani zawsze jednakowym duchem umiarkowania, którym pierwsze nasze kroki na drodze konstytucyjnej oznaczyliśmy, sądzą, iż stale trzymając się zasady sumiennego szanowania niepodległości, ustaw i jakichkolwiek bądź urzędów innych narodów, mamy gruntowne prawo domagać się od nich wzajemności. Sądząmy oraz, iż tym sposobem niczego nie żądamy prócz tego, co się na ścisłym prawie narodów opiera.” Czy ni potem minister uwagę, iż powiększenie wojska austriackiego w wyższych Włoszech, i postępek gabinetu wiedeńskiego, w odmówieniu tłumaczenia się w tej mierze, zdają się grozić wojną: „Ja z cel (pisze dalej minister) miałaby ta wojna? Nie uwierzy temu potomność. Chęć orężem przymusić siedmiomilionowy naród do zrzeczenia się kształtu rządu, jaki mu prawy Monarcha nadał, i po którym się przyszyły szczęśliwości spodziewa.” Po niejakiich uwagach o udzieleniu rządów włoskich i niezmiennem postanowieniu rządu neapolitańskiego, utrzymania tej udzieleności wszelkimi sposobami, tak daley wyraża: „Nic takiego Król nie opuści, co jest zgodnem z dostojnością korony swojej i nietykalnością praw narodu jego, aby inne gabinety zniewolił do pokoju i zgody. Król Jmć ma tak wysokie mniemanie, o sprawiedliwości, mądrości i umiarkowaniu N. Cesarza austriackiego, dostojnego swojego synowca i zięcia, iż nie może przypuszczać do myśli, iż tenże nie zechce szanować niepodległości narodu, który się na niego prawa nie targa, i wszystkim krajom pokój i zgodę ofiaruje. Jeśliby wszelako królestwo neapolitańskie było przymuszone do wojny, w tym razie, Monarcha jego ubliżyłby najswiętszej powinności, jaką na niego udzieleność i przywiązanie do poddanych wkładają; gdyby zaniedbał użyć wszelkich środków ku obronie krajów swoich. A że wtedy nie wypadłoby czekać w granicach naszych nieprzyjaciela, któryby posuwając się bez przeszkody przez kraj kościelny, wielką nad nami odniósł korzyść, musiałby więc Król Jmć kazać wojsku swemu wejść do tego kraju, skoroby do niego wojsko austriackie wkroczyło. Przykro jest bardzo Królowi zasmucać Ojca ś. tém oświadczeniem, ile że dla niego ma zawsze najwyższe uszanowanie. Potrzeba jednak

ocalenia oyczyzny jest tak stanowczą, iż Król musi usunąć wszelkie inne względy w porównaniu z tém, czego bezpieczeństwo krajów jego i narodu wymaga. Spodziewa się Król, iż Oyciec ś. znając jak ważną jest rzeczą, zastrzeżenie kraje swoje od niebezpieczeństwa wojny, gdyby weyście obcego woyska podało naszemu prawo i przykład przestąpienia granic, okaże stałość, która charakter jego znamionuje, a którey w przykrych okolicznościach tak piękne dał dowody i nie dopuści obcemu woysku przeyscia przez swój kraj, a nawet siłą opierać się będzie, jeśli by przełożenia nie wzięły skutku. W przeciwnym razie nie będzie można przypisywać nam klęsk, jakiebys dla kraju papieżkiego wynikły z walki całego narodu, który postanowił bronić się do ostatka. Niewyrachowane są skutki nagłego rozwinięcia się potęgi narodowej, uniesionej zapalem sprawy, która do małej tylko liczby serc nie ma przystępu. Lepiej więc uniknąć tego wybuchnienia, aby spokojności Włoch, a nawet Europy, nie wystawiać na niebezpieczeństwo. i t. d."

Zakazano trzymać gazet neapolitańskich w kawiarniach tutejszych; można je atoli znaleźć w miejscach, gdzie są różne pisma do czytania, a gdzie tłok jest tak wielki, jak podczas głodu u drzwi piekarza.

KRÓLESTWO OBOJEJ SYCYLII.

Oto jest projekt odmian poczynionych w konstytucyi hiszpańskiej, przyjęty w parlamencie dnia 23 listopada.

W Imie Boga Wszzechmoenego, Ojca, Syna i Duchu S. o. Parlament królestwa Obojej Sycylii, w skutku uchwały pod d. 7 lipca r. 1820, mocą której przyjętą została polityczna konstytucya hiszpańska, z zastrzeżeniem w niej odmian, któreby zwołany parlament poczynił, po roztrząśnieniu rzeczonych odmian, i uznaniu, że takowe potrzebne są dla chwały i szczęśliwości narodu, uchwała następującą polityczną konstytucyą.

Tytuł I. o Królestwie Obojej Sycylii i jego obywatelach. Rozdział I. O narodzie. Artykuł 1. Królestwo połączonych krajów Obojej Sycylii składa się z ludów obu Sycylii. Artykuł 2. Królestwo Obojej Sycylii jest państwem wolnym i niepodległym; nie jest ani bydź może własnością jedney rodziny, lub jedney osoby. Artykuł 3. Smogładność jest przy narodzie, który sam sobie stanowić ma prawa. Artykuł 4. Naród powinien mądrymi i sprawiedliwymi prawami zabezpieczyć obywatelską wolność, i swobody wszystkich osób.

Rozdział II. O obywatelach. Artykuł 5. Obywatelami połączonych królestw Obojej Sycylii są:

a) Wszyscy urodzeni i zamieszkali w tym kraju, i ich synowie; b) Cudzoziemcy, którzy od parlamentu otrzymają patent naturalizacyi; c) Cudzoziemcy, którzy bez otrzymania rzeczonego patentu lat 10 w kraju mieszkają. Artykuł 6. Miłość oyczyzny jest najpierwszym obowiązkiem wszystkich obywatelów. Artykuł 7. Każdy obywatel obowiązany jest zachować konstytucyi wiare, posłuszeństwo prawom, i uszanowanie rządowi. Artykuł 8. Każdy obywatel bez wyjątku, obowiązany jest, stosownie do swego stanu, przykładać się do dochodów krajowych. Artykuł 9. Również każdy obowiązany jest zastawiać własnymi piersiami oyczyznę, gdyby na mocy prawa do tego powołany został.

Tytuł II. O kraju królestwa Obojej Sycylii, o religii narodowej, rządzie, i obywatelach. Ro-

dział I. Okraju. Artykuł 10. Królestwo Obojej-Sycylii zawiera na półwyspie następujące prowincye: 1) Partenope z wyspami Ischia, Procida, Capri i Risita (prowincya neapolitańska). 2) Campania z wyspami Ponchiemi, zamiast Terra di Lavoro. 3) Marsja (dotąd pierwsza Abruzzo ultra) 4) Interammia (dotąd druga Abruzzo ultra) 5) Frentania, (dotąd Abruzzo citra) 6) Sannio (dotąd Molise) 7) Daunia z wyspami Tremitskimi (dotąd Capitanata). 8) Pencesia (dotąd Terra di Bari): 9) Melsapia (dotąd Terra d'Otranto). 10) Lucania (dotąd Basilicata). 11) Arpino (dotąd Principato ultra). 12) Picentino (dotąd Principato citra). 13) Calabria Cosentina (dotąd Calabria citra). 14) Calabria Brexia (dotąd druga Calabria ultra). 15) Calabria Regitana (dotąd pierwsza Calabria ultra). Na wyspie Sycylii: 16) Messania z wyspami Liparyjskimi (dotąd prowincya messyńska.) 17) Etniaca (dotąd prowincya Catania). 18) Siracusana (dotąd prowincya Siracusa). 19) Ineria (dotąd prowincya Caltanissetta) 20. Agrigentina z wyspami Pantellaria (dotąd Girgenti); 21) Drepania z wyspami Farignera i Levansi (dotąd prowincya Trapani) 22) Panormitana, z wyspą Ustica (dotąd prowincya Palermitńska). Artykuł 11. Parlament może inaczej jeszcze prowincye te rozdzielić, gdyby tego dobro kraju wymagało.

Rozdział II. O religii. Artykuł 12. Jedyną i prawdziwą religią królestwa Obojej-Sycylii jest i nazawsze będzie wiara Katolicko-Apostolsko-Rzymska. Naród zabezpieczy ją mądrymi i sprawiedliwymi prawami, a nie dozwoli publicznego wyznawania inney wiary.

Rozdział III. O rządzie. Artykuł 13) Celem rządu jest szczęśliwość ludu; żadne bowiem polityczne towarzystwo innego mieć nie może. Artykuł 14. Rządem połączonych królestw Obojej-Sycylii jest umiarkowana dziedziczna monarchia. Artykuł 15. Moc stanowienia praw należy do parlamentu i Króla. Artykuł 16. Płnowanie wykonywania praw jedynie do Króla należy.

Rozeszła się także w Neapolu pogłoska, iż Anglja, Hiszpanija i Francya ogłosiły się gwarantami królestwa neapolitańskiego, i fiarowały pośrednictwo między tém królestwem a Austryją.

Od roku 1807, królestwo neapolitańskie napadnione było przez obce woyska pięć razy.

Chodzi po rękę w Neapolu od niejakiego czasu list z protestacyą Xiążęcia Villa-Franca, przeciw ustawie parlamentowej znoszącej umowę palermitańską.

List Xięcia Villa-Franca byłego prezesa junty rządowej Sycylijskiej do generała Florestana Pepe. Generał! Z największą obawą dowiedziałem się iż ugoda zawarta na kutrze angielskim, the Racer, między JW. Panem a mną, i uroczyste ponowicna z Xięciem Paterno, jest zniesiona przez parlament neapolitański. Nie zdziwiło mię to bynajmniej; wszystkiego spodziewać się wypadało od tych, co nie chcą widzieć Sycylii szczęśliwą i wolną, ale którzy niepomni na dalsze skutki, uczynić ją chcą nieszczęśliwą i niewolniczą. W takim stanie rzeczy sądzić bydź meją powinnością, przypomnieć JW. Panu obietnicę, daną mi w Termini, to jest, obietnicę utrzymywania wszelkimi sposobami gruntującej się na własnych twoich odezwach ugody. Pewny jestem, iż nie ścierpisz, ażeby nadal o czystości twoich zamiarów powątpiewać chciano, i aby splamiono bezwstydnie dobrą sławę twojej oyczyzny i woyska.

Parlament neapolitański na to pomnieć był powinien, iż nie ma tam wolności, gdzie nie masz sprawiedliwości, i że w tej mierze postępek jego jest arcy niesprawiedliwym. Cała Europa będzie umiała go osądzić, i z obojętnością poglądać zapewne nie będzie na złamanie tak świętej ugody i na tak sromotny zamach na prawa ludzkę. Ożywi to znów dawną nienawiść między obywatelami tymi, które węzły braterstwa i przyjaźni łączyć powinny. Przemoc, która nie stanowi nigdy prawa, nie będzie mogła zapewne długo tłumić sprawiedliwej sycyliczyków niechęci, a których powstanie mogłoby być niebezpieczne. Nie wspominam tu o przebaczeniu czynów z czasu upłynionego, przyobiecanem w ugodzie. Wielkim zaiste byłoby dla mnie i moich stronników zaszczytem, gdyby nas prześladowano, gdybyśmy nawet i życie w tak chlubnej sprawie utracili, wtedy, kiedy cała wina i niechęć spadłyby tylko na prześladowców naszych. Nie mogłem się wstrzymać od objawienia myśli mojej: na moje bowiem przełożenie przyjął naród pokój, na zasadzie podanej ugody; pokój, z którego wielkie straty wynikły, i z powodu których wkrótce mi pewnie przyjdzie opuścić oyczyznę, dla uwolnienia się od widoku jak najsmutniejszych skutków. Wiele znakomitych wszelkiego stanu osób wezwalo mię, abym powrócił do Palermy dla złączenia się z nimi, w celu wspólnego wyjawienia myśli. Nie skłoniłem się jednak do ich wezwania, ażebym przez to nie wzburzył umysłów rozjątrzonych, i nowej nie sprowadził burzy. Zapewniłem ich, iż list mój do JW. Pana tenże sam sprawi skutek, i przyrzekłem przesłać im odpowiedź. Jestem i t. d. w Termini dnia 20 października 1820. podp: Xiążę *Villa-Franca*.

Niewiadoma jeszcze odpowiedź generała Flore-
stana Pepe. To tylko pewna, iż udał się do Neapolu z Xiąciem Paterno.

S Z W A Y C A R Y A.

W gazecie rzyckiej, *Zuschauer*, czytamy ze Szwajcaryi pod 8 grudnia, że dnia 2 po południu austriacki poseł, Pan *Schraut*, i sprawujący interessa pruskie Pan *Armin*, przybyli niespodzianie do *Lucerny*, a dnia 3 zrana otrzymali audyencyą u wojta. Dnia 4 zrana udali się na powrót. Cel tego przybycia ważny być musi; tymczasem domyślają się tylko, że ma związek z okolicznościami włoskimi.

N I E M C Y.

Od brzegów *Ménu*, dnia 11 grudnia. Sejm związku niemieckiego rozpoczął znów d. 7 b. m. zwyczajne swoje posiedzenia.

Na sessyi izby deputowanych królestwa wirtemburskiego w *Sztuttgardzie* d. 9 b. m. Pan *Kessler* wniósł, aby izba upraszała rządu o projekt do prawa, zakazującego nosić od dnia 1 stycznia 1822 materij jedwabnych, tak dla powściągnięcia zbytku, jako też dla przeszkodzenia, aby blisko 2 miliony złotych niemieckich nie wychodziło co rok z kraju za podobne towary, a szczególniej dla podniesienia przemysłu krajowego, przez wyrabianie innych materij na suknie. (Wypada tu dodać, iż szanowny członek izby, czyniąc ten wniosek, miał na sobie płaszcz jedwabny, jaki jest przepisany dla deputowanych.) Pan *List* radził, aby izba obmyśliła środki do dźwignienia podupadłych rzemiosł i handlu.

Na seymie królestwa Saskiego w *Dreznie* żądano zniesienia żandarmeryi, która 50,000 ta-

larów na rok kosztuje. Deputowani kilku miast, którzy nie zasiadają w kommissyi stanów, domagali się, aby więcey nie należeli do czynności seymowych.

Gazeta norymberska donosi o rozchodzącej się w niższej Saxonii pogłosce, iż Królewic szwedzki ma się zaślubić z Xiążniczką, która pochodzi z rodziny spokrewnionej z naydawniejszym i naypotężniejszymi domami panującymi, a ulubioney od narodu szwedzkiego.

Podług wiadomości z Darmstadt, projekt do konstytucyi został już z upodobaniem wszystkich ukończony, i jest powszechnym życzeniem, aby Wielki Xiążę nadał ją w takimże kształcie swojemu ludowi.

S Z W E C Y A.

Zamiarem wielu osób w Sztokholmie było, założyć, na wzór angielskich, klub polityczny. Wielkorządca, Baron Edelkreutz, zapowiedział członkowi tego klubu Hrabieciu Schwerin, iż na zawiązanie go zezwolić nie może, póki ten klub nie uzyska zezwolenia królewskiego; donosił oraz, iż w przypadku nierozwiązania go, będzie musiał przedsięwziąć środki dla rozłączenia członków jego. Sądzą, iż z tego powodu klub zaskarży wielkorządcę do sądu naywyższego. Ma zaś między swymi członkami wiele znakomitych osób, i wielu wyższych urzędników z różnych wydziałów rządowych. Zamiarem było towarzystwa, rozpocząć posiedzenie w dniu 6. Oskara, to jest, w rocznicę urodzin Królewicy, następcy tronu. Pomimo tego obchodzono uroczystość jego narodzin; a było na uczcie wielu członków towarzystwa, którzy spełniali toasty Królewicy, oyczyzny, i Króla.

Oto jest z przyczyny powyższego towarzystwa pismo Królewskie do Barona Edelkreutz Wielkorządcy *Stokolmu*: „My Karol Jan, z Bożey łaski Król Szwedzki, Norwęski i t. d. Pod opieką naywyższego. Nasze łaskawe pozdrowienie wam Baronowi i Wielkorządcy. Donieśliście nam d. 28 listopada, że proboszcz w Salla, Hrabia F. B. Schweryn, przesłał wam kopiję statutów towarzystwa, które co dni czternaście lub częściej, między godziną 6 i 9 po południu w domu Petersena, przy ulicy Nowej, jak to same statuta wskazują, zbierać się zamierzycie; oraz, że gdy takowe towarzystwo, bez zezwolenia naszego utworzonym zostało, napisaliście do rzeczónego proboszcza Hrabiego Szweryna pod dniem 27 b. mca.; i zawiadomiliście go, iż użyjecie wszelkich środków ku rozłączeniu członków towarzystwa, gdyby zgromadzać się powazyło. Donieśliście nam przy tém, iż proboszcz Hrabia Szweryn nie chciał przyjąć pisma tego, ani pierwszy raz, gdyby mu przez posłańca podawane było, ani powtórnie, gdy dwie osoby w tym celu wysłano do niego; lecz że dopiero dnia następnego, gdy do was z powodu uperu swego przywołanym został, takowe pismo w obecności waszej przeczytał. Zważywszy to wszystko łaskawie, i przekonawszy się z przedłożonych nam statutów tego towarzystwa, że jest zawiązką zgromadzenia, które będąc zupełnie nowem, co do rzeczy i przeznaczenia swego, ani prawami, ani konstytucyą, nie jest dozwolone; chcąc oraz położyć tamę wszelkim nadużyciom i nieprzyzwolnościom, jakiegoby, nawet mimo woli założycieli towarzystwa, wyniknąć mogły: przedsięwzięte przez wasze kroki w zupełności łaskawie zatwierdzamy, i ustanowimy, że głównym Waszym jest

obowiązkiem, zachowując przepisy prawa i konstytucyi, pilnować i czuwać nad tem, aby podobne wyż rzeczonemu towarzystwa nie były. Polecamy was opiece wszechmoconego Boga.

w Stokholmie d. 30 listopada 1820 Karol Jan.

C. W. Ehrenberg.

Dnia 1 grudnia, jako w dzień imienin Xięcia Oskara, rozkazał Król rozdać między ubogich stolicy tysiąc talarów bankowych, i 150 sąż. drzewa. Xiążę Oskar darował z swej strony 50 sążni drzewa. Nadto, kazał Król ludziom uboższym drzewo ze zwierzyńca królewskiego tylko po trzy talary bankowe sążeń przedawać, lecz nie więcej nad sążeń na każdą osobę. Zupelnie ubogim dozwolono bezpłatnie zbierać gałęzie i nadbutwiące drzewa. Terazniejsza cena drzewa opałowego w Stokholmie jest 12 talarów sążeń: można więc wystawić sobie, jak wielkiem dobrodzieystwem dla ubogiego ludu jest powyższe urządzenie.

Głoszą, iż Królewic nasz ma wejść w małżeńskie śluby z pewną Xiężniczką niemiecką.

Król Szwedzki zakupił od niejakiego czasu wiele dóbr, a rada stanu i najwyższy sąd uznały, że Król ma prawo nabywania dóbr nieruchomości. Przeciwnie jedna z gazet twierdzi: że Król nie powinien nabywać żadnego majątku ziemskiego: gdyż, jak wyrażono w prawie, r. 1810, nie jest on współobywatel. (Zusch.)

H I S Z P A N I J A.

(Z gazety ryz. Zusch.) *Od granic hiszpańskich, dnia 3 grudnia.* Podług listów z Madrytu, Don Martinez (spowiednik królewski) jest uwięziony. Miał on utrzymywać tajemną korespondencyą z Nuncyuszem. Twierdzą, że Papiież rzucił klątwę na wszystkich członków stanów Kortez, którzy za zniesieniem klasztorów głosowali. Dodają nawet, że była mowa i o interdykcie. Tym więc sposobem łatwo dóysdz można przyczyny nadzwyczajnego zaburzenia w stolicy. Do bajek należy, co powiadają o znajdowaniu się Xiążęcia del Infantado w Eskuryalu (San Lorenzo).

Madryt, dnia 29 listopada. Arcy-Biskup Walencyjski wysłany został do Rzymu. Na znaczne jego dochody włożono sekwestr, i oparto już na nich pensye dla wdów i sierot po niektórych straconych patriotach. Wiadomo, że protestacya jenerała kapucynów, przeciw zabraniu dóbr klasztornych, uważaną została za buntowniczą i do obalenia konstytucyi dążącą. Atoli jenerał kapucyński odwołuje się do sameyże konstytucyi, która jedną tylko religią katolicką za religią stanu uznaje; a zatem, wnosi że naruszenie zakonów klasztornych, które rzeczywiście w religii katolickiej znajdują się, jest naruszeniem sameyże konstytucyi, a tém samém sprawiedliwie przeciw temu powstaje. Postępek ten zastanawia tém bardziej, że zakony utrzymujące się z jałmużny, do których i kapucyński należy, nie są zniesione.

Urząd municypalny madrycki podał do Króla zażalenie, przeciw postępowaniu tutejszego naczelnika politycznego.

Do niepewnych pogłosek należy, że Xiążę del Infantado wygnany zostanie na Iwikę.

N I D E R L A N D Y.

Od brzegów Mozy, dnia 7 grudnia. Rozumieją, że i nasza eskadra na morzu śródziemnym otrzymała rozkaz, udania się w pewnym przypadku do Neapolu. (Zusch.)

Bruxella, dnia 14 grudnia. Hrabina Suroviers, małżonka Jozefa Bonapartego, żyje tu prywatnie, a jak słyhać, chce na przyszłą wiosnę udać się z obiema córkami do północney Ameryki.

A M E R Y K A.

Nowy York, dnia 11 listopada. Dnia 13 t. m. zgromadzi się kongres w Washingtonie, którego działania nader ważne być mają. Zajęci są teraz wybraniem nowego prezydenta i vice-prezydenta, i nie wątpią, że Pan Monros mianowany będzie znowu prezydentem na lat osztery.

Od ostatniego posiedzenia kongressu Zjednoczenie powiększone zostało czterma nowemi stanami, mianowicie: Illinois, Alabama, Maine i Missouri. Stanów należących do zjednoczenia, jest teraz 24, a podług wszelkiego podobieństwa terytorya Michigan i Arkeusan będą wkrótce miały dostateczną ludność, aby mogły być przyjęte do zjednoczenia.

Traktat potwierdzający ze strony hiszpańskiej odstąpienie Floryd dla stanów zjednoczonych, ma być wkrótce stanom przedstawiony.

W Bostonie zgromadziła się teraz konwenoya, dla ułożenia nowej konstytucyi dla stanu Massachusetts. Między członkami konwenoyi znajduje się także szanowny John Adams, który w roku 1795 został prezydentem rzeczypospolitey po jenerale Washingtonie.

Porty w Carthagena i St. Martha ogłoszone są przez admirała Brion za będące w stanie blokady.

W Y S P A H A I T Y.

Przyczyną upadku Króla Henryka na Haity, któremu nie podobna zaprzeczyć roztropności i odwagi, było przywłaszczenie sobie przez monopolia i ogromne podatki wszystkich pieniędzy, i zabieranie prawie wszystkich młodych ludzi do wojska. Takimże sposobem Ali Basza ściągnął na siebie nienawiść poddanych, a Basza Egiptu postępuje tąż drogą. (Zusch.)

Podług świeżych doniesień z Cap Henry, udała się deputacya do Pana Boyer, prezesa części republikańskiej wyspy z prośbą, ażeby chciał przyjąć zwierzchnictwo nad całą wyspą. Przyjął Boyer tą deputacyą jak najuprzejmiej. Połączone obie części wojska mieć będą 30,000 żołnierzy Tyarua i zbytała surowość przyczyną była upadku Henryka. Wszysoygo nienawidzieli. Gwardye nawet jego w pierwszej potrzebie przeszły na stronę powstańców. Wydał on był rozkaz zamordowania jednego z wyższych oficerów; dla tego część wojska zbuntowała się, skąd później nastąpiły skutki wiadome.

A N G L I A.

Wnuk Pana Thellusson bankiera londyńskiego, przez testament swego dziada otrzyma w r. 1821, majątek, który, jak wyraża jedna z gazet, przez zgromadzenie procentów i procentowe korzystanie z procentów, urosł do trzydziestu dwóch milionów funtów szterlingów.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 21 grudnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 7 $\frac{1}{2}$; czerwony złoty nowy rubli 11, kopiejek 50; stary rubli 11 kopiejek 30; imperyal rubli 36 $\frac{1}{2}$ 35 kopiejek.

Wilno dnia 27 Grudnia 1820 roku v. s.

Oświadczenie.

1. Oświadczenie wspólnie z najsolenniejszym zażaleniem imieniem Andrzeja Strażnika Grodzieńcyca, Józefa Sędziego Grodzkiego, Ignacego Sekretarza Szlachec. Ptu Wołkow. synów, Franciszka Sekretarza Gubern. syna Bartłomieja, Jakóba Sekretarza Kolleg. syna Piotra i dalszego całego rodzeństwa z Strupina Kalenkiewiczów z następnego czyni się zdarzenia: iż Marcjan z Iwanicz Iwanicki syn Tobiasza na starych Iwaniczach Iwanickiego Czesznika Czernichów. i zeszyły Teodory Czaplownicy Tobiaszowej Iwanickiej prawem dobrowolnym zapisem wieczystej donacyi w roku 1661 octobra 12 dnia wydanym i tegoż dnia na urzędzie Grodz. Włodzim. przyznany dworek z jego wszelakimi budynkami, placem i gruntami na przedmieściu miasta Włodzimierza obok cerkwi katedralnej Włodzim. Najświętszej Panny nad rzeką Lugiem z dostatecznym opisaniem granic i wolnym łowieniem ryb, antecessorowi oświadczających się Jerzemu Strupinowskiemu Kalenkiewiczowi Regentowi Grodz. Włodzim. zapisał, to szczególnie warując, iż w zdarzeniu jakiegokolwiek co do majątku przeszkody, swoim własnym kosztem i nakładem ze wszystkich dóbr swoich przez wszelką dawność ziemską bronić i ewinkować submituje się, oraz że sobie i successorom dóbr swoich do odpowiadania obowiązek naznacza. Na mocy takowego prawa Jerzy Strupinowski Kalenkiewicz Regent Grodz. Włodzim. w skutek intromissyi w tymże 1661 roku octobra 26 dnia uczynionej i tegoż roku decembra 30 dnia na urzędzie Grodz. Włodzim. uczynionej, wszedłszy do possessyi pomienionego dworku, ony do śmierci swojej bezprzeszkodnie possydownał. Po śmierci Jerzego Kalenkiewicza bezpotomnie zeszyły, gdy successorowie jego dla odległości miejsca mieszkania celem objęcia sukcesyi przybyć nie mogli, a kapituła Włodzim., z której gruntami graniczy wspomniany dworek, pomimo włożony przez Jerzego Kalenkiewicza obowiązek uwiadomienia successorów dla objęcia wyrażonego spadku, korzystając z ich nieobecności, cały spadek po tymże zeszyłym Jerzym Kalenkiewiczem, jakoto: pomieniony dworek z jego przynależnościami, summy pieniężne gotowe i na obligacjach znajdujące się, ruchomość, sprzęty i papiery do czasu zjawić się mogących successorów w swoje zajęła władanie. Następnie successorowie Marcjana Iwanickiego pomimo szczególny warunek w pomienionym wieczystym prawie opisany, ewinkować i zastępować w tym interesie obowiązujący, nie tylko że nie uwiadomili o śmierci Jerzego Kalenkiewicza jego successorów i familiantów, lecz jeszcze z pomiędzy nich Józef Konstanty na Iwaniczach Iwanicki Sędzia Ziem. Włodzim. sam postarał się takowy dworek ze wszelkimi przyległościami zawładnąć i do tego celu wyjedławszy prawo kaduka roku 1767 maja 29 dnia o zwrot sobie tegoż dworku rozpoczął z kapitułą Włodzim. proceder, in tractu którego Metropolita Włodzim. pisał list do Maryanny z Preysów Kalenkiewiczowej wdowy, wzywając, aby Kalenkiewiczowie przybyli i swoją własność po zeszyłym bezpotomnie kuzynie objęli. Zdarzone jednak okoliczności i miejscowe przeszkody nie dozwoliły takowego wezwania uskutecznić, a tymczasem Józef Konstanty na Iwaniczach Iwanicki w roku 1773 octobra 26 d. w Sądzie Ziem. Włodzim. za prawem kaduka uzyskał dekret, za którym wyrażony dworek z placami i gruntami od kapituły Włodzim. odebrałszy, w swoje zawiadywanie objął. Oświadczający się zaś Kalenkiewiczowie successorowie dla odległości miejsca mieszkania, oraz skutkiem wojennych wypadków i niebytności w kraju, nie byli w stanie wraz odzyskania wyrażonego spad-

ku, strata niektórych dowodów a szczególnie listu przez X. Metropolitę Włodzim. pisanego, nie okazywanie przez kapitułę Włodzim. papierów po zeszyłym Jerzym Kalenkiewiczem pozostałych, nie dozwoliły natychmiast żadnego w tym przedmiocie uczynić rozporządzenia; lecz zamieszczanie warunku w prawie wieczystym jako successorowie Iwanickiego od wszelkich turbatorów przez wszelką dawność Ziem. bronić i ewinkować tego funduszu będą, przez wzgląd oraz, że takowy dworek z jego przynależnościami prawem kaducznym zajęty został, a ztąd w każdym czasie za pojawieniem się successorów imże do zwrotu przynależy, i że konst. 1588 roku edjęte nieprawnie dobra zwracać właścicielom zaleca, a konstytucya 1633 roku, ktoby uprosił dobra szlacheckie za kadukiem winą zł. 1,000 karać dysponuje; dla tego więc oświadczający się Kalenkiewiczowie successorowie Jerzego Kalenkiewicza pewni będą odzyskania swojej własności, że o powrót tak pomienionego dworku ze wszelkimi przynależnościami i majątkiem, jak równie summ pieniężnych, gotowych i na obligacjach znajdujących się, oraz wszelkich własności gdziekolwiek okazać się mogących po zeszyłym Jerzym Kalenkiewiczem pozostałych, nie mniej o wynadgródenie za ruchomość, sprzęty i o użytki z tego całego majątku pobierane, w czymkolwiek władaniu jako nie prawnym takowa własność zostawała, dopiero zostaje i zostawać będzie; tudzież o zakommunikowanie i zwrot ostatecznej dyspozycyi, oraz wszystkich papierów wyświecić cały fundusz zdolnych po wyrażonym Kalenkiewiczem pozostałych a w archiwum kapituły Włodzim. będących, prawem czynić będą i następcom swoim wolność dochodzenia o to wszystko zostawia, albo i sposobem kombinacyi w razie skommunikowania się stron utrzymujących fundusz ukończyć mogą. Tymczasem zaś, ażeby nikt tak o pomieniony dworek, place i grunta do niego należne, z terażniejszych possessorami onych, jako też i o wszelką własność po Jerzym Kalenkiewiczem pozostałą gdziekolwiek tylko okazać się mogącą, bez wiadomości prawych aktorów oświadczających się żadnego układu czynić nie ważył się, przez niniejsze oświadczenie do akt Ziem. Włodzim. wprowadzić się i w gazetach Kuryera Litgo dla powszechny wiadomości awizować się trzykrotnie mające, zastrzegają; które dla należny także wiadomości przez Wóźnego zostającemu nieprawnie na possessyi wyrażonego dworku i kapituły Włodzim. w kopijach komunikują. Takowe oświadczenie w imieniu własnym i całego rodzeństwa podpisują. Dat w Wilnie dnia 24 julii 1820 roku. Franciszek Kalenkiewicz Sekr. Guber.

Roku 1820 dnia 2 augusta, stanawszy osobieście Urodz. Maciej Koczorowski to oświadczenie od W. Franciszka Kalenkiewicza Sekretarza Gubern. imieniem swym i wspólnie successorów swych po niegdy W. Jerzym Strupinowskiemu Kalenkiewiczowi Regentowi Grodz. Włodzim. względem majątku po tymże pozostałego, przeciwko kapitułce Rusk. Włodzim., jako też successorom niegdy W. Marcjana Iwanickiego sporządzone na papierze 50 kop. podpisane, za opłatą pieczętnego, w xięgi niniejsze Ziem. Ptu Włodzim. sposobem oblaty wniosł. Wpisano w xięgi pod Nrem 325 (L. S) przyjąłem Maciej Gorski Regent Ziem. Ptu Włodzim.

Roku 1820 mca xbra 15 dnia, przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. stanawszy obecnie Adwokat subseliów Wileń. WJP. Augustyn Romanowski, niniejsze oświadczenie imieniem WW. Andrzeja, Józefa, Ignacego, Franciszka, Jakóba i dalszego całego rodzeństwa z Strupina Kalenkiewiczów w aktach Ziem. Guber. Wolań. Ptu Włodzim. w roku terażn. 1820 augusta 2 dnia oblatowane,

którego kopije przez Woźnego Sądowego Ptu Włodzim. Stefana Dubiszewskiego, według produkowanej urzędowej rellacji dnia 30 7bra tegoż 1820 roku, przed pomienionymi aktami Ziem. Włodzim. zeznany w mieście Włodzimierzu, jedna kapitule Greko-Rossyjskiej Przewielebnemu w Bogu JX. Gabryelowi Lewickiemu Proto-Jerejowi katedry Greko-Rossyjskiej Włodzim., druga, w dworku WW. Franciszce z Kamińskich Młodeckiej wdowie matce, tudzież Alexandrowi synowi, Józefie, Eleonorze i Wiktoryi córkom Młodeckim w asystencyi W. Marcina Mauchsa Sekretarza Gubern. zostały podane, do akt Sądu niniejszego Ziem. Wileń. z głosu podał.

Przyjeśliśmy: Wileń. Ziem. Prezydent i kawaler Urban Jazdowski, Sędzia Józef Xiążę Giedroyć, Sędzia Mikołaj Pomarnacki, Jakób Towiański Pisarz. Regent Jan Zienkiewicz.

Redakcyja Kuryera Litgo takowe oświadczenie może umieścić w Kuryerze. Prezydent Ziem. Wileń. i Kawaler Urban Jazdowski.

2 Oświadczenie w imieniu WJPani Karoliny Krajewskiej assesorowej Miń. przy referencyi do oświadczeń w aktach Ziem. Miń. oraz słuckich, processow poprzedniczych i sprawy w Sądzie prześwietney kommissyi na urządzenie dzieł Radziwillowskich Naywyższym ukazem ustanowionej agitującej się w następney zanoszącej się rzeczy: iż obzał. Karol Rongé aptekarz Nieswiżki za nabycie w mieście Nieswiżu kamienicy po zesztym oycu oświadczałej się prawem sukcesyi nastalych spadley i za rękodayną należność nie będąc wowczas w możności gotowymi zapłacić pieniędzmi sobie służący dokument obligowy na dobrach nieletniej Xieźniczki Stefanii Radziwillówny hypotekowany a od bytego plenipotentia JW. Chodźki prezesa Miń. Gł. Sądu zgo Depart. i kawalera na dwadzieścia tysięcy zł. wydany, oświadczałej się Krajewskiej w r. 1815 przelał i pewność uzyskania summy własnym zaewinkował majątkiem, lecz kiedy Karolina z Zaniemuńskich Krajewska po otrzymaniu w jednym roku tylko, z kasy JO. Xieźniczki Stefanii Radziwillówny procentu, już onego lat kilka potąd niepobiera, zmuszoną została adcytujać i W. Rongé swojego wlewkodawcę rozpocząć w Sądzie kommissyi process, przez co na liczne wydatki i tłumaczenia się narazoną będąc naysolenniej oświadcza: iż obzał. Rongé im więcej się będzie uchylał od rozprawy bliższej lub układu z oświadczałej się, tem bardziej przez narastanie procentow ciągle prawne i podrózne wydatki powiększy należność żał. delat. stanie się winnym do zwrotu, jak równie gdyby w przypadku prokuratoria massy po wynalezieniu dowodow należności dla massy od obzał. Rongé żądała nieoparcia oney na dziedzicznej posiadłości obzał. Rongé w Mińskiej Gubernii Słuckim pcie sytuowanej, lecz detrunkaty z obligowey summy oświadczałej się Krajewskiej przelaney a przeto czy procent czy kapital byłby zmniejszony, winien zawsze obzał. Rongé za wszystko co z tego intercssu wyniknąć może dla oświadczałej się Krajewskiej ze stratą własnym majątkiem odpowiedzieć i zaborifikować, dla tego więc aby osoby chcące z obzał. Karolem Rongé aptekarzem Nieswiżkim układać się o nabycie kamienicy lub ogólny uległy ewikcyi oświadczałej się delki majątek na ony kredyta czynić nie byli zawiedzeni, ażeby W. Rongé do rozprawy ostateczney, usatysfakcyonowania za należność i straty oświadczałej się jakimi bądź zapisami oraz różnego rodzaju tranzakcyami swego ma-

jątku uległego ewikcyi żał. Krajewskiej nie obarczył i nie zawodził wszystkich mogących być w tey rzeczy interessowanemi zastrzega, a jeśliby były już jakie poczynione opisy takowe W. Krajewska naysolenniej manifestuje i za nieważne ogłasza w jakim zamiarze żądając niniejsze oświadczenie przed Sąd Prześwietney kommissyi zanoszące się przez gazetę Kur. Lit. opublikowania z mocy plenipotencyi podpisuje. Stanisław Sidorowicz Adw. Sub. Wileń.

Roku 1820 decembra 20 dnia po odwołaniu Sądów na dzień 21 praesentium, przed aktami kommissyi dla urządzenia interessów Radziwillowskich Naywyższą wolą Jego Imperatorskiej Mości, w mieście Wileń ustanowionej, obecnie stawając W. Stanisław Sidorowicz Adwokata subseliow ptu Wileń. te oświadczenia z mocy plenipotencyi, w imieniu W. Karoliny Krajewskiej Assesorowej, ptu W. Karolowi Rongé aptekarzowi w Nieswiżu, na herbowym 50 kopiejkowym papierze napisane, przez się podpisane, do akt kommissyi ku w pisaniu podał, i poszłą pieczętną kop. 52½ miedne opłacił i już do ksiąg wpisane świadcze. Aktowy Regent Kom. Radziwil. Józef Doboszyński

Takowe oświadczenie do gazet przyjęte być może. Jan Woynilowicz Czł. Kommiss. Radziwil.

P o z e w.

ALEXANDER pierwszy Samowładnający całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Danielowi Buczyńskiemu b. podkom. teraz prezydentowi gran. Ziem. do przyjęcia aresztu na summę przez s. p. Michała Pienkowskiego b. sekr. dwor. zawil. na procent oddaną zaś Danieli Pienkowskiej matce tegoż Pienkowskiego, i dalszym wszystkim jego successorom, z galezi pćciow meżkij i żeńskij idącym, gdziekolwiek w tym państwie znajdującym się, pozew z aresztem przed Sąd Ziem. Zawil. na kadencyą przyszłą Sto trzykrólską, i następną wyniesiony z powodztwa Starozak. Wulfa i Feygi Hirszowiczow obywatelow i kupcow miasta Święcian w stosunku do dekretu dylacyjnego w wymienionym sądzie 1820 9bra 9 dnia zapadłego i dalszych dowodow oto: dopiero zmarły, na ówczas żyjący Michał Pienkowski, zawinionych żał. z 1818 i 1819 lat zł. 261 nieoddawszy, gdy po zapoznaniu o tę należność, i założeniu względnie ubezpieczenia oney aresztu u obzał. prezydenta na summę ewikcyi uległą znajdującą się, żyć przestał, później gdy za adcytowany star. Antoni Możeyko, rzekł się stopnia spadku a obzał. Buczyński bez sukcesora rozprawy mieć nieżyczył, z tym dellatorowie w myśl dekretu pocytowanego tak obzał. Pienkowską zmarłego debitora matką jakoteż i dalszych successorow jego gdziekolwiek znajdujących się przez udział krwi do spadku wzmianowanego Pienkowskiego z czasem przyzywać się mogących do odpowiedzi onych przypozywają, a niewiedząc o ich przemieszkiwaniu o tém przez Kuryera Lit. awizując, aby do sprawdzenia stopnia sukcesorstwu, a przez ony do odpowiedzi wynikającej niechybnie na rokach oznaczonych w sądzie ziemskim Zawil. jawili się, a z porządku prawa obzał. prezydent, z powodu mienia u siebie pieniędzy w masie znaczney do zmarłego żał. debitora należnych, winien areszt poraz trzeci zakładający się przyjąć; i ze skutku tego czyto pod stannosć lub niejawienie się successorow z dekretu wyniknąć mającej się summy dla żał. wyliczyć, w czym dellatorowie udając się do sądu proszą pod stannosć lub niestannosć przypozwanym zmarłego Pienkowskiego successorów, aresztu u obzał. Buczyńskiego jako utrzymującego ewikcyjny fundusz do nieżyjącego dłużnika należny w terminie rubli sr. 500, zakładającego się aprobowania, summy podług dowodow z procentem i expensami prawnymi na po-

Zwanych dla delatorów sub penis contraven. czy to przez dekret oczywisty lub niestanny sądzić i oną po zmassowaniu w jedno; aby obzał. Prezydent z utrzymującego się kapitału za Pienikowskiego żał. opłacił, pod temiż winami zprzeciwieństwa zobowiązania, dowod we wszystkim dla delatorów przypuścić i to decydować, co z głosu żądanym będzie z wolną poprawą żałoby.

Roku 1820 zbra 16 dnia Wozny świadczę iż z tego autentycznego pozwu dwie kopije zgodne, w sprawie staro-zakonnych Wulfa i Teygi Hirszowiczow kupców Świę. przed Sąd Ziem. na kadencją januaryną i następną wyniesionego, jedną JW. Danielowi Raczyńskiemu Podkom. i Prezyd. Gran. Zawil. oczwisto w majątku Lyntupach w Zawą podalem, oraz areoszt na sumę s. p. Michała Pienikowskiego w ilości r. s. 500 ponowiłem, a zaś WJ Pani Domiceli Pinikowskiej i dalszym sukcesorom zmarłego Pienikowskiego, jako niemającym ziemnych osiadłościów do drzwi izby Sądowej w mieście powiatowym Zwieranach przybiłem, i obwołałem dat ut supra. Jan Grzegorzewski Wozny ptu Zawileysk.

Roku 1820 decembra 16 dnia przed aktami Grodz. Ptu Zawileyskiego stawając JPan Wozny wyżej podpisujący się niniejszy pozwu urzędownie zeznał przyjętem Ludwik Razimowicz Reg. Grodz. Zawileysk.

Roku 1820 mca decembra 17 dnia takowy pozwu może być przyjętem do druku w tym poświadczam. Jan Weryha Pisarz Grodz. Zawileysk.

5. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładcy całej Rosyi etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziem. Słonim. na skutek dekretu tegoż sądu roku teraz. mca 9bra 26 dnia zaszłego, z powództwa Ur. Józefata Lipskiego Sędziego normal. tegoż ptu, Ur. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu Sandeckiemu lub jego sukcesorom w prośbach, abys obżalowany Nidecki lubo żadney części w głowach Ur. Talkowskich i z Kosińskich Olędzkiej aktorstwa w majątności Holińcy w pcie Słonim. nie masz i mieć nie możesz, dla tego i dochodzenia od lat 30 kilku zaniechałeś: na kwestyą ze strony Ur. Kazimierza Wollowicza b. Podkom. Słonim. w sprawie z żalującym delatorem bezdowodnie jedynie dla uzyskania upragnioney przewłoki wniesioną, stanowiący przed sądem Ziem. Słonim. usprawiedliwił się i stan rzeczy w tej mierze okazał.

Roku 1820 zbra 6 dnia, Wozny niżej podpisany zeznając, iż dwie kopije tego pozwu z autentyktem zgodne z powództwa W. Józefata Lipskiego sędziego normaln Słonim. przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencją następną Trzykrólską Ur. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu Sandeckiemu lub jego sukcesorom jako niemającemu osiadłości w Guberniach Lit. i niewiadomo gdzie mieszkającemu—do drzwi izb sądowych Ziem. i Grodz. przybiłem, i że trzecia kopia z Urzędowym zaświadczeniem do gazety Kur. Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia przez pocztę Słonim. postana, przez jaki sposób o nastąpić mającey rozprawie zawiadomilem. Grzegorz Czerechowski Wozny P. S.

Ze niniejszą kopiją pozwu wolno jest przyjąć do druku w Redakcyi gazety Kur. Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia, zaświadczam. Dat w Słonimie roku 1820 zbra 6 dnia. Samuel Jesman Sędzia Ziem. Słonim.

Arendowna dzierżawa.

2 Rząd Obwodu Białostockiego wydział 1szy podaje niniejszym do wiadomości, iż w 2gim wydziale tegoż rządu odbywać się będzie publiczna licytacja na wypuszczenie z dnia 1go junii następnego 1821 roku w 12 letnią dzierżawę sytuowanego Białostockiego Obwodu w pcie Bielskim Uroczyska Rud-

ki przynoszącego teraz roczney intraty rubli asygnacyjnych 150; przeto życzący sobie mają stawić się do takowey licytacji z dostatecznymi kaucyami w wspomnianym wydziale w terminach 1szym 9go zim 28 februaryi a w 3cim i ostatnim 16 marca roku 1821go

Sowietnik Tumaszew.
Sekretarz Kardynałowski.

2 Rząd Obwodu Białostockiego wydział 1szy podaje niniejszym do wiadomości, iż w 2 wydziale tegoż Rządu odbywać się będzie publiczna licytacja na wypuszczenie z dnia 1 junii przyszedłego 1821 roku w sześcioletnią dzierżawę sytuowanych Białostockiego obwodu w powiatach Sokolskim Uroczyska Trzycianey, z którego teraz postępuje roczney intraty rubli srebrnych 37 kop. 20 i w Bielskim Woytówstw Pilików i Sielców, które przynoszą roczney intraty pierwszy rubli 200 i drugie rub. 30 srebrem, przeto życzący sobie mają stawić się do takowey licytacji w wydziale 2 Rządu Obwodu Białostockiego z dostatecznymi kaucyami w terminach pierwszym 28 februaryi, drugim 9 i trzecim ostatcznym dnia 31 marca roku 1821. Sowietnik Tumaszew. Sekretarz Kardynałowski.

3. Komisya sądowa edukacyyna gubernii Wołyńskiej Podolskiej i Kijowskiej stosownie do postanowienia swego z dnia 22 gbra 1820 za N 27,925 uwiadamia publiczność, iż dla uzyskania zaległości funduszu Lernatowskiego, dobra wieś Młodawa w pcie Dubieńskim oraz Izów, Czerników i Rokitnica w pcie Włodzimirskim JW. Tomasz Zegockiego dziedziczne, będąc wypuszczone razem bądź oddzielnie w trzyletnią arendowną possessyą więcey dającemu przez licytacją mającą się odbywać w Krzemieńcu, w miejscu zasiadania komisyyi niniejszey, w dniach 1 3 i 4 lutego 1821 roku; zapisanym za licytanta nie będzie kto nie złoży summy r. s. 600 lub dostateczney na to poręki w zakład że od postąpioney przez siebie na jeden z folwarków przy licytacji kwoty nieodskoczy, która to summa lub poręka będzie mu zwróconą skoroby kto inny przy licytacji się utrzymał, jeżeli zaś sam się utrzyma, ta summa lub poręka zostanie w zakład że przyjętych warunków dotrzyma pod przepadkiem wadium i odpowiedzią za szkody gruntowe jakieby się okazały z własnych jego remanentów i majątku; wiadomość szczególną o tych dobrach i ich inwentarze z bliższemi do tych possessyji ściągającymi się warunkami, każdemu żądającemu kancelaryja komisyyi swey okaże. Dan w Krzemieńcu d. 7 grud. 1820 (podpisano) Członek komisyyi Wołyński Vice Gubernator Filip Hr. Plater, Kommissarz sądowy Eduk. Felix Czacki, Kommissarz Sądowy Eduk. Józef Drzewiecki. Pisarz Kommiss. Franciszek Skarbek Rudzki.

Dzierżawa 12letnia.

2. Rząd gubernialny wołyński, na skutek odniesienia się do niego Izby Skarbowey teyże gubernii uwiadamia: iż na kontraktach kijowskich, w miesiącu styczniu następującego 1821 roku, wypuszczony będzie w 12letnią dzierżawę, Kucz Taykurski, w pcie ostrogskim położony, cały lub folwarkami, który podług inwentarza 1815 r., po odtrąceniu wydatków, przynosi intraty czystey rubli srebr. 18,315 kop. 66 $\frac{1}{2}$. Życzący sobie wziąć takową dzierżawę, zechcą przybywać w czasie pomienionych kontraktów do Izby Skarbowey Gubernii Kijowskiej, w której ta licytacja odbywać się będzie.

U w i a d o m i e n i e.

5. Niżej podpisany ma zaszczyt Prześwietną Publiczność uwiadomić, iż w ciągu swojego w tym

mieście przypadkowego pobytu, wszystkim cierpiącym bólem dziąseł lub zębów, swoją pomoc lub radę wyświadczyć się obowiązuje. Jakoż przez swoją szczególną zręczność i talent nie tylko wszystkie zadawnione lub nowo wzbudzone choroby dziąseł z zębów doskonale bez wielkiego bólu leczy; ale podług najnowszego sposobu i same nawet pojedyncze lub całkowite rzędy zębów wstawia i tak mocno osadza, że je bezpiecznie bez wymywania oczyszczając, i równie jak naturalnych używać można. Biednym przynoszącym świadectwo swojego stanu bezpłatnie od godziny 8ej do 10tej z rana każdego dnia chętnie swojej pomocy udzielić przyrzeka. Mieszka na ulicy Ostrobramskiej na pierwszym piętrze w domu JPana Jermana pod N. 12.

Aprobowany Dętysta Löffler.

P e n s y a.

2. Jan Filisjean utrzymując pierwey pensyą Penien uprzywilejowaną od Cesarzkiego Wileńskiego Uniwersytetu od roku 1803 do r. 1820 w miasteczku Antopolu w pćcie Kobryńskim; przeniosł się tegoż roku do miasta gubernińskiego Grodna. Za wiedzą i pozwoleniem tegoż Uniwersytetu założył w témże mieście swą pensyą, w której się dają nauki następujące. 1. Język oyczysty, a w nim oddziały następujące: nauka Religii, Historia Święta Staroego i Nowego Testamentu, Historia polska, Historia rzymska, Jeografia w ogólności, Arytmetyka, Moralna nauka, Grammatyka tegoż języka, Listopisarstwo. 2. Język francuzki, grammatyka tegoż języka, Historia powszechna, Historia naturalna, z jeografii opisanie typograficzne o Azji, listopisarstwo, przekładanie z polskiego na francuzki język i nawzajem, 3. Język niemiecki, Grammatyka, Listopisarstwo, przekładanie z polskiego na język niemiecki i nawzajem. 4. Początki języka Rossyjskiego, muzyka, tańce, rysunki, roboty ręczne, kaligrafija. Takowa to pensya utrzymuje się w Grodnie na ulicy Skulimanowskiej w domie W. Sędziego Kolińskiego pod N. 426.

W e z w a n i e.

2. Massy funduszów i interessów JO. Xiężniczki Jeyności Stefani Radziwiłłowny jeneralny Prokurator, w interessie teyże massy mając potrzebę pozwać WJP. Józefa Wilhelma Bieczkowskiego do Sądu kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od rządu ustanowionego, agitujuącego się w mieście Wilnie, a nie wiedząc i nie mogąc powziąć wiadomości o mieyscu jego mieszkania, według przepisu organizacyi w artykule 37 § 3 dawszy przybić do drzwi sądowych kopiją i zeznać w aktach tegoż Sądu pozew, co na dniu 23 grudnia roku terażn. 1820 spełniono, przez ninieyszą w gazecie awizacyą wzywa WJP. Bieczkowskiego, ażeby się stawił w Sądzie rzeczonym do rozprawy, w której żądać będzie Prokurator skassowania pretensyi o czer. zł. 580, extradowania sub paenis pisma na tę pretensyą, z akt eliminowania i expensów prawnych dla massy sądzienia. Michał Zaleski.

3. Massy funduszów i interessów JO. Xiężniczki Jeyności Stefani Radziwiłłowny jeneralny Prokurator, w interessie teyże Massy mając

potrzebę pozwać JP. Jerzego Wąsowicza do Sądu Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od Rządu ustanowionego, agitujuącego się w mieście Wilnie, a nie wiedząc i niemogąc powziąć wiadomości o mieyscu mieszkania jego, według przepisu organizacyi Monarszey w Artykule 37 § 3, dawszy przybić do drzwi sądowych kopiją i zeznać w aktach tegoż sądu pozew, co na dniu 21 grudnia roku teraż. spełniono, przez ninieyszą w gazecie awizacyą wzywa JP. Jerzego Wąsowicza, ażeby się stawił do rozprawy, w której żądano będzie ze strony massy skassowania pretensyi o 3,000 czer. zł. a zasądzenia na JP. Wąsowicza dla massy zł. 1000 z procentami od r. 1809 czerwca 6, w skutek assekuracyi tegoż czasu przez JP. Jerzego Wąsowicza zesłanemu Xięciu Dominikowi Radziwiłłowi wydanej. Michał Zaleski Prokurator massy

D z i e r ż a w a.

2. Litewsko-wileński gubernialny rząd stosownie do nastaley w dniu 21 terażn. mca xbra rezolucyi, podaje do wiadomości: iż do wzięcia w tuteyszey gubernii przez publiczną licytacyą w izbie skarbowey odbywać się mającą pocztowych stacyy, których tenuta ma się począć od dnia 1 augusta 1821 roku; oprócz naznaczonych w uprzedney awizacyi dwóch terminów 27 i 29 januaryi następującego roku, zadeterminowany jest trzeci i ostatni termin w mieyscu 1 februar. tegoż roku, dnia 23 apryla; a zatym życzący óne licytować raczą jawić się na pomienione terminu z dostatecznymi ewikcyami w wzmienioney skarbowey izbie. Dat w Wilnie dnia 22 xbra 1820 roku.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz
Kazimierz Nowicki Sekretarz.
Romuald Zaleski Koll. Registrator.

P r z e d a ż.

2. Rząd gubernialny wołyński, na skutek rozrządzenia JW. Radzcy Taynego Senatora i kawalera Baranowa, ogłasza: iż na kontraktach kijowskich, w miesiącu styczniu następującego 1821 roku, przedawać się będzie opisana część wsi Milaszna, obywatela Krzyżanowskiego, w powiecie ostrogskim położoney, za dług skarbowy Sroczyńskich, administratorów klucza Taykurskiego, na tey części wsi zabezpieczony.

Przedaż kanarków.

1. Przybyły z Kaluskiej gubernii, handlujący kanarkami Wasili Nikitin Gorohin, przywiózł do zbycia sztuk ze dwieście onych, jeżeliby kto życzył sobie kupić, ma się zgłosić do domu Zabińskiego za Ostrą bramą pod N. 1264, gdzie się znajduje jegoż mieszkanie.

Wyjeżdża za granicę.

1. Królestwa pruskiego do miasta Królewca obywatel Ptu wilkomirskiego WJPan Antoni Koltyszko, z będącemi przy nim służącemi Ludwikiem Łukaszewiczem i Józefem Krzywcem na mieściecy dwa z powrotem do Rossyi.

3. Do królestwa pruskiego i Saxonii wileński mieszczanin Boruch Chaimowicz Sofnach na mieściecy sześć.